

## Isten igazsága az örök élet jogrendje

Mai napon szeretnék egy kérdést feltenni: Akarsz-e javulást az életedben? Sokan küszködünk kisebb-nagyobb problémákkal és érezzük, hogy van még valami több is, valami jobb is, amit el lehetne érni. Még nem értünk oda a legjobbhoz. Különösen, amikor ezt olvassuk a Bibliában: „*Minden lehetséges annak, aki hisz.*” (**Márk 9:23b**) Tehát ha minden lehetséges a hívőnek, akkor megoldódhatnak a problémáink, kiteljesedhet az életünk.

Kérdés, hogy van-e valamilyen elképzelésünk, tervünk, stratégiánk, hogy a célunkat látható időn belül elérjük? Konkrétan vannak-e olyan jellegű tevékenységeink, amiről tudjuk, hogy a tervezett célunkhoz biztosan, 100%-os bizonyossággal elvezetnek, vagy csak éljük az életünket, és azt mondjuk, majd lesz valahogy, Isten majd csak megsegít valahogy...

Nézd meg, vizsgálj meg, hogy Isten ígéreteiből mi minden valósult meg az életedben! Legyél becsületes önmagaddal! A **2Kor.1:20** szerint Isten valamennyi ígérete igenné és ámenné lett Krisztusban, vagyis számunkra elérhetővé vált. Mindazok az ígéretek, amik akár az Ó-Szövetségben, akár az Új-Szövetségben le vannak írva, azok Krisztusban már a miénk lehetnek, akár gyógyulásról, akár békességről, akár normális házasságról, anyagi biztonságról, de mindenképpen örömmel teljes életről szólnak.

Ha valamit még nem kaptunk meg, nem tapasztaltunk meg, akkor nem Istennél van a probléma, hanem még mi nem azt az életet éljük, amivel Isten megajándékozott bennünket Krisztusban. Nem kerültünk összhangba Isten életünkre vonatkozó elképzeléseivel, valamit mi nem jól értelmezünk, valamit mi nem jól csinálunk, valamiben mi nem jól hiszünk. Tehát keresnünk kell Isten igazságát, taníthatónak, kiigazíthatónak kell lennünk, késznek kell lennünk a változásra.

Sokszor elhangzik imádkozás során a keresztények szájából: „*Mi Atyánk, aki vagy a Mennyekben, szenteltessék meg a Te neved, jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, miként a Mennyben, úgy a földön is...*” De vajon komolyan így gondoljuk, vagy ezek csak üres szavak, és inkább csak a mi akaratunkat szeretnénk véghezvinni és Istent rávenni arra, hogy támogassa saját elképzeléseink megvalósítását?

Isten úgy küldött le bennünket a Mennyből, hogy mielőtt megszülettünk volna, már megtervezte az életünket, a pályafutásunkat. Ezt le is jegyezték az életünkről szóló könyvekbe, amiket mennyei könyvtárakban tartanak, és a mellénk kirendelt segítő és védő angyalok folyamatosan tanulmányozzák azokat, hogy mi várható, mire készüljenek, hol kell segítséget nyújtaniuk különböző események kapcsán. Ami ezekben a könyvekben van leírva, az Isten életünkre vonatkozó akarata. Amíg nem ezt az eltervezett pályát futjuk, addig nem Isten akaratában járunk, és nem tudjuk megélni sem a személyes életünkre vonatkozó ígéretek beteljesülését sem a Krisztusban.

Isten maga a szeretet, és a saját gyermekeinek a legjobbat tervezte. Ha a legjobbat akarjuk megélni, akkor a gyülekezetbe tartozás és a gyülekezetbe járás nem egy választható dolog az életünkben, mert Istennek határozott elképzelése van arról, hol a helyünk, hol vannak a kapcsaink és köteleink, hol lesz a kiképzésünk, felnövekedésünk és a szolgálatunk helye. Isten plántál el bennünket a tervei szerint a számunkra elkészített helyre.

Persze megtehetjük, hogy mi döntjük el a saját elgondolásunk, tervezett programjaink, meg tapasztalásaink, érzelmeink stb. szerint, hogy mit teszünk, hova járunk vagy nem járunk, mikor megyünk és mikor nem, de így nem Isten akaratában fogunk dönteni. Meg kell értenünk, hogy nem mindegy, mit csinálunk, mert csak akkor tudjuk befutni a pályánkat, és megélni a legjobbat, ha összhangban együttműködünk Istennel, és az Ő akaratát teljesítjük be.

Ismét nézzük meg a **Márk 9:23**-at: Jézus kijelenti, hogy *minden lehetséges annak, aki hisz*. De vajon jól hiszek-e, vagy összekeverek valamit a hittel? Mi szükséges ahhoz, hogy higgyek és egyáltalán miben hihetek valójában? Van három, de inkább négy alapvető dolog, amit összetéveszthetünk a hittel:

- reménykedünk valamiben, ami mögött ott van a bizonytalanság, hogy vagy meglesz, vagy nem lesz, ezért sokszor van egy kiegészítő tervünk is, ha nem jönne be a hitünk...

- amikor csak akkor tudunk hinni, ha már megvalósult, meg tapasztaltuk a vágyott dolgot. Ezt nevezzük Tamás-féle hitnek, mert ez az apostol sem hitt Jézus feltámadásában addig, amíg nem győződött meg fizikai érintés által Jézus valóságáról.

- az értelmünkkel való megértés, amikor felfogjuk Isten Igéjét, de ez nem válik belső meggyőződéssé. Sok hívő éli ezen a szinten a keresztény életét, olvassa a Bibliát, egyetért az ott leírtakkal, de nem tud hitből eredő gyümölcsöket teremni.

- és végül, amikor a vágyainkat, kívánságainkat fogalmazzuk meg, és abban hiszünk, hogy azok valamiképpen meg fognak valósulni. Még Istenre is szoktak ilyenkor a keresztények hivatkozni, de nem győződnek meg arról, hogy valóban hihetnek-e abban a dologban, Isten benne van-e abban a dologban, vagy csak ők akarnak valami nem létezőt megteremteni a hitükkel. Sajnos ez sem hit, inkább varázsláshoz hasonlítható.

De vajon hogy kell hinni, miben hihetünk akkor valójában? A **Zsid.11:1** alapvető útmutatást ad, hogy a szellemi világban már létező, de fizikai szemmel még nem látható dolgokról kell meggyőződnünk, azokat tudjuk megragadni a hitünkkel. Most nézzük meg egy másik oldalról is, olvassuk a **Róm.1:16-17**-et. *„Mert nem szégyenlem a Krisztus Evangéliumát; mert Istennek ereje az minden hívőnek üdvösségére, zsidónak először meg görögnek. Mert az Istennek igazsága jelentetik ki abban hitből hitbe, miképpen meg van írva: Az igaz ember pedig hitből él.”*

Tehát Krisztus Evangéliuma tartalmazza Isten igazságát (dikaioösszüné), és ennek ereje van arra, hogy üdvösséget hozzon az embereknek. És az az ember,

akit Isten igaznak tart, az nemcsak, hogy képes hitben élni, hanem úgy is él, ez a jellemzője. Itt jön egy újabb kérdés, kit tart Isten igaznak (dikaioosz), vagyis olyannak, aki megfelel az Ő igazságának? Van Istennek egy mércéje, amivel összehasonlítja az emberek igazságát. De van egy megelőző kérdés is, vajon mi is ez az Isten igazsága?

Az eredeti görögben itt a δικαιοσύνη (dikaiooszüné) szó szerepel, aminek a jelentése: igazság, jogosság, méltányosság vagy igazságosság, megigazulás. Van egy bővített magyarázata is: **Jelenti az isteni követelés teljességét, Istennek a teremtésben és az Igében kijelentett akaratához, rendjéhez való alkalmazkodást; továbbá azt az állapotot, amely megfelel az isteni rendnek, törvényszerűségnek. Utal a szó Isten természetére is, mely a Tőle származó rendet soha nem sérti meg, a felállított normát soha nem változtatja meg.**

Jelenti Isten „igazolását” is, mint jogi kifejezés, amit a törvényszékeken használtak. Ott a vádlottat elítélték vagy felmentették. A megigazulás ellentéte az elítélés. Amikor Isten igaznak vagy megigazultnak mond valakit, azt a hívőt felmenti az isteni jogrend áthágásának, megsértésének vádja alól. Az igazság (igazságosság) vagy megigazulás Jézus áldozati halála alapján számíttatik be a hívőnek.

Tehát van Istennek egy rendje, egy jogrendje, ami az Ő akaratát tükrözi, és az Ő teremtésében is megnyilvánul. Ez az egyik legfontosabb dolog, amit meg kell értenünk, mert ez alapján tudjuk a mi igazságunkat is meghatározni. Jézus első beszédeiben is már arra hívta fel a figyelmet, hogy *„keressétek először Isten országát és az Ő igazságát”*. **(Mát.6:33)** Vagyis keressük az Ő rendjét, jogrendjét és azt az országot, ahol az Ő igazsága, az Ő rendje működik.

Mi ez az Isten országa? Az ország szót sok helyen királyságnak is fordították, az eredeti görög jelentése a βασιλεία, (baszileia), vagyis az a terület, az a birodalom, ahová a király (uralkodó) hatalma kiterjed. Ez Isten királysága esetében az összes olyan szellemi területet jelenti, ahol az Ő teljhatalma megnyilvánul, és ott Ő és csakis Ő uralkodik, csak az Ő akarata érvényesül. A Mennycsászár tipikusan ez a hely, ott csak Isten akarata, az Ő igazsága nyilvánul meg.

A kérdés, hogy mi a Mennycsászár legfőbb jellemzője? Nos, ott minden tökéletes és örökké az is marad. Nincs benne semmilyen romlás, nincs benne öregedés, nincs benne halál, folyamatosan tökéletes, az örök élet uralma alatt van. Isten maga az örök élet, és így az örök élet uralkodik a mennyi birodalomban. Ez Isten tökéletes rendje, ez az Ő igazsága, amihez bármit is hasonlít, hogy megvizsgálja, az a dolog vagy az a személy igaz-e. Ha az örök élethez képest bármilyen romló dolgot talál Isten, az már nem lehet igaz az Ő szemében.

Isten rendje (jogrendje) megakadályozza, hogy oda bekerüljön a romlás! Isten a saját rendje (az örök élet romolhatatlansága szerint) teremtette az Édenkertet, ott is Isten rendje uralkodott, ott csak romolhatatlanság volt. Amikor Ádám és Éva helyet adott a sátánnak, aki azért jön a **Ján.10:10** szerint, hogy

*lopjon, öljön és pusztítsa*, akkor helyet adtak a pusztítónak és a pusztulásnak, vagyis a romlásnak. Ők is a romlás befolyása és hatalma alá kerültek, ezért Istennek el kellett őket távolítania az Édenkertből, ahol még a romolhatatlanság uralkodott.

Nagyon fontos, hogy ezt megértsük, mert Isten nem büntetésből vetette ki őket az Édenkertből, hanem a romlás továbbterjedésének elkerülése végett. Mint ahogy mi is kivesszük a leszedett almák közül a romlottakat, nehogy átterjedjen a még egészségesekre. De Istennek az első perctől fogva megvolt a terve (sőt, öröktől fogva), hogyan tudja az embert megtisztítani a romlandóságtól és visszaszerezni önmagának az örök életre, a romolhatatlanságba. **(Ján.10:10-ben mondja Jézus, hogy *Ő azért jött, hogy életünk, vagyis örök, romolhatatlan életünk legyen!*)**

Isten igazsága (dikaioszsúné) Jézus Krisztusban, Jézus Krisztus által érkezett el. **(Róm.3:20-26)** Ő maga jelentette ki, hogy *„Én vagyok az út, az igazság (alétheia – igaz valóság) és az (örök) élet”* **(Ján.14:6)**, és *aki én bennem hisz, örök élete van annak* **(Ján.6:47)**. Tehát ha valaki hisz Jézusban és befogadja Őt, akkor befogadja azt az örök életet, ami nem működhet Isten igazsága, vagyis tökéletes rendje nélkül. A szellemünkben egygyé válunk Krisztussal, az örök élettel és Isten igazságával, tehát belülről igazakká (dikaios) válunk az isteni rend szerint. Ettől a pillanattól fogva az igazság, vagyis Isten örökké romolhatatlanságot fenntartó rendje szerint tudunk élni, ha a szellemünkből élünk.

Isten minden egyes terve az Ő igazsága, vagyis tökéletes rendje alapján készült el, így a mi életünkre vonatkozó terve is. Ezek a tervek az örökkévalóságban léteznek, tehát Isten igazságában, és sosem veszítik el érvényüket. Mi akkor tudunk igazságban járni, ha Isten tervei szerint, Isten akarata szerint élünk, amit Ő folyamatosan átad nekünk az Ő Szelleme által. Szellemből szellembe jelenti ki az Ő akaratát. Amikor mi, mint igaz ember, hitben járunk, az annyit jelent, hogy a belső, örök életre újjászületett szellemünk szerint, Isten tökéletes terveihez igazítva éljük az életünket. Isten tökéletes terveiben hiszünk, és az Ő általa eltervezett életet kezdjük el élni.

Amikor aztán a mi saját igazságunk, vagyis a mi saját életrendünk átalakul és egygyé válik Isten elképzeléseivel, akkor tudjuk majd megélni mindazt a jót, amit Isten eltervezett az életünkre nézve, mindazt az ígéretet, ami Jézus Krisztusban igenné és ámenné lett.